

жешь по-напрѣдъ да опиташь, колко си излишенъ на свѣта. Каква изрядна тварь негли вынагы си мыслилъ да станешь! что-то и крагъ-тъ, въ кого-то дѣйствуешь, самъ да оживотворяешь; и въ твое-то отсутствіе негли си мечталъ, че животъ-тъ, храна-та и дыханіе-то трѣбваше да прѣстанѣтъ. Обаче праздно-то растояніе, кое-то си ты държалъ, едва ся пригледа, и завчясъ ся допълни отъ друго, кой-то по нѣчто е былъ по добъръ отъ тебе.

22. Бѣди мѣдъръ! като отбѣгвашъ всяко неправедно нѣчто подъ какво и да е имя; още бѣди снисходителенъ въ сѣжденія-та си къмъ други-ты и точенъ къмъ самага себе си.

23. Бѣди дѣятеленъ! ако обичяшь живота, не иждивявай врѣмя-то си напраздно; зачто-то животъ-тъ състои отъ врѣмя-то. Душевно-то дѣйствіе ще ти удвои силы-ты, а мързель-тъ ще ги изнури.

24. Знай, че человекъ по една чясть е подобенъ на дивы-ты животны, а по другѣ е подобенъ на Божество-то, и тогасъ само живѣе по естество-то си, кога-то всякога ся възвышава, а най высокій оня стьпень на мѣдрость-тъ и добродѣтель-тъ, връхъ кого-то е възлѣзалъ, увисочява благополучіе-то му.

25. Безъ трудолюбіе-то нѣма ни едно душевно и тѣлесно добросѣстояніе, и безъ него ни едно благополучіе. Естество-то иска тѣй, что-то отъ неговѣ-тъ пазвѣ да изчерпвашъ срѣдства-та за съхраненіе и услажденіе на съществуваніе-то си.

26. Бѣди истиненъ и вѣренъ! истиненъ и вѣренъ въ думы-ты, что давашъ, а внимателенъ въ оныя что пріимашъ.

27. Бѣди человекѣлюбивъ въ дѣла-та си къмъ
Водачъ.